

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011153
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného F. U., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.07.2017 sp. zn. 6PP/42/2017 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a/, § 66 ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného F. U. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22.09.2013, sp. zn. 3T/56/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2016, sp. zn. 4To/93/2016 za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 Trestného zákona, a to jednak z dôvodu menej priaznivého hodnotenia odsúdeného, ktorého resocializačná prognóza sa javí ako menej nepriaznivá a tiež z dôvodu, že sa nedá očakávať jeho polepšenie v budúcnosti, nakoľko už bol v minulosti desaťkrát súdne trestaný. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť odsúdeného a sklony k páchaniu trestnej, bol okresný súd toho názoru, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú však do dňa neverejného zasadnutia bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si v ústave s minimálnym stupňom stráženia vykonáva trest odňatia slobody vykonáva trest odňatia slobody trvaní 20 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22.09.2013, sp. zn. 3T/56/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2016, sp. zn. 4To/93/2016. Predpokladaný koniec trestu má 06.01.2018. Lehota na podmiennečné prepustenie bola splnená dňa 06.03.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou mal krajský súd za preukázané, že do ÚVTOS bol odsúdený U. premiestnený dňa 23.05.2017 na ďalší výkon trestu. Jeho správanie v predchádzajúcom ústave nie je v dostupnej dokumentácii bližšie hodnotené. Správanie sa odsúdeného v súčasnom ÚVTOS sa nedá pre krátkosť pobytu menovaného objektívne zhodnotiť, avšak v dokumentácii sú zaznamenané už 2 negatívne poznatky o jeho správaní. Odsúdený F. U. nebol počas doterajšieho výkonu trestu pracovne zaradený a vzhľadom na zdravotnú klasifikáciu sa bude zapájať iba do činností zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Čo sa týka minulosti odsúdeného, riaditeľ poukázal na skutočnosť, že menovaný je vyučený v odbore maliar a pred výkonom trestu bol poberateľom invalidného dôchodku. Po výkone trestu odňatia slobody sa plánuje vrátiť na adresu trvalého bydliska. Resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia sociálneho zlyhania menej priaznivá s poukazom na recidívu a závislosť odsúdeného od drog. Záverom hodnotenia riaditeľ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou skonštatoval, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok podmieneného prepustenia a navrhol jeho žiadosť zamietnuť. Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že žiadne nové poznatky o odsúdenom nemajú a v predmetnom hodnotení nenastala žiadna zmena.

Z odpisu registra trestov odsúdeného F. U. vyplýva, že menovaný bol doposiaľ desaťkrát odsúdený, z toho osemkrát podmieneným trestom odňatia slobody, a v jednom prípade mu trest uložený nebol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí žiadal žiadosť odsúdeného zamietnuť s poukazom na nesplnenie oboch materiálnych podmienok. Poukázal na to, že v správaní odsúdeného sú evidované už dva negatívne poznatky, pričom ani ústav odsúdeného neodporúča prepustiť.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmieneného prepustenia a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody. Krajský súd však z obsahu spisového materiálu, zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd v tomto smere vo svojom rozhodnutí správne poukázal na nesplnenie oboch materiálnych podmienok vyžadovaných ustanovením § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, a to požiadavky riadneho správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a tiež predpokladu, že v prípade podmieneného prepustenia bude viesť na slobode riadny život.

Odsúdený F. U. aj podľa názoru krajského súdu nepreukázal doposiaľ žiadne výrazné polepšenie, o čom svedčí jeho nie príliš pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na skutočnosť, že v správaní sa odsúdeného, napriek jeho krátkemu pobytu v ústave, sú už evidované dva negatívne poznatky. Odsúdený teda svojim správaním a plnením si povinností vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal také polepšenie, ktoré zodpovedá prvej z dvoch materiálnych podmienok obsiahnutých v uvádzanom ustanovení, a zároveň ani osoba odsúdeného (odsúdený bol už v minulosti desaťkrát právoplatne odsúdený) a jeho doterajší spôsob života nedáva predpoklad, že odsúdený na slobode bude viesť riadny život, čím nie je splnená ani druhá materiálna podmienka v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona. Krajský súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti často odsudzovaný na podmienené tresty, avšak ani viaceré takéto tresty v jeho prípade nevedli k vedeniu riadneho života a odsúdený sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Z týchto skutočností je teda zrejmé, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody nebola pre odsúdeného motivačná, aby do budúcnosti viedol riadny život a nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Takéto tresty u neho preto nesplnili účel. Uvedené podľa názoru krajského súdu potvrdzuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmieneného prepustenia by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného F. U. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.